

3.7.2012

B7-0408/2012

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van de verklaringen van de Raad en de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over de conclusies van de Europese Raad (28-29 juni 2012)
(2011/2923(RSP))

Nigel Farage, Mara Bizzotto, Mario Borghezio
namens de EFD-Fractie

B7-0408/2012

**Resolutie van het Europees Parlement over de conclusies van de Europese Raad (28-29 juni 2012)
(2011/2923(RSP))**

Het Europees Parlement,

- gezien de informele Europese Raad van 23 mei 2012,
 - gezien de Europese Raad van 28 en 29 juni 2012,
 - gezien artikel 50, lid 1, van het VEU,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de aanzet tot de crisis van de euro al in 2008 werd gegeven en dat de plannen die de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst van 28 en 29 juni 2012 heeft aangekondigd, niet méér zijn dan de laatste in een reeks aanverwante voorstellen die de voorbije vier jaar het licht hebben gezien;
- B. overwegende dat de verklaringen van de regeringen van Finland en Nederland deze plannen al aan het wankelen hebben gebracht;
- C. overwegende dat het Verdrag tot oprichting van het Europees stabiliteitsmechanisme waarschijnlijk zal moeten worden aangepast aan de grondwettelijke structuur van de eraan deelnemende lidstaten, die dit verdrag vervolgens moeten ratificeren;
1. is van mening dat deze topconferentie geen enkele wezenlijke verandering aankondigt in het beleid van de Europese Raad betreffende de problemen waarmee Europa kampt, noch in zijn benadering van deze problemen;
 2. stelt met grote bezorgdheid vast dat er in het Pact voor groei en banen toe wordt opgeroepen om bij de inzetting van de nieuwe bevoegdheden op het vlak van financieel en budgettair bestuur méér gebruik te maken van groepsdruk;
 3. beschouwt dit als een uiterst teleurstellend en volstrekt nutteloos signaal aan economisch sterkere lidstaten van de eurozone dat zij de regeringen en volkeren van lidstaten die momenteel als gevolg van de huidige crisis ernstige economische problemen ondervinden, kunnen blijven koeioneren;
 4. is van mening dat de gedane voorstellen betreffende economisch en budgettair bestuur een wezenlijke wijziging inhouden van de verhouding tussen de lidstaten en de Europese Unie, hetgeen moet leiden tot de oprichting – in overleg met de deelnemende lidstaten – van een bankenunie; meent voorts dat deze wijziging alleen mogelijk is ten koste van de democratie en het politieke corps in alle deelnemende landen;
 5. stelt dat dergelijke veranderingen niet kunnen noch mogen plaatsvinden zonder een nieuw Verdrag, dat gezien de implicaties van lid 4 alleen van kracht mag worden als het in een

referendum de onverdeelde goedkeuring wegdraagt van de bevolking van elke lidstaat waarvan de regering tot deelname bereid is;

6. is ervan overtuigd dat er nog veel moet gebeuren om de crisis een algemeen, structureel en allesomvattend antwoord te kunnen bieden; loopt hierbij met name vooruit op de onbedoelde gevolgen en prikkels met een averechts effect die uit de voorstellen kunnen voortvloeien; toont zich eveneens bezorgd over het feit dat er naast het plan dat momenteel gevolgd wordt, geen enkel plan B bestaat;
7. brengt in herinnering dat de bevolking van deze lidstaten als enige het recht heeft om bij het zoeken naar oplossingen voor de specifieke problemen van hun lidstaat te bepalen welk economisch en budgettair beleid er in het belang van hun land en hun eigen belang moet worden gevolgd;
8. herinnert eraan dat elk soeverein land het recht heeft te bepalen welke munt het gebruikt;
9. brengt ten slotte in herinnering dat elke lidstaat conform zijn eigen grondwettelijke vereisten uit hoofde van artikel 50, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie mag besluiten zich uit de Europese Unie terug te trekken;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de voorzitter van de Europese Raad, de Raad, de Commissie en de parlementen van de lidstaten en kandidaat-landen.